

[Fiskeriministeren.]

I den tid, det har fungeret, er der naturligvis i udvalget indvundet visse erfaringer, og jeg tror, at tiden er inde til at gøre disse erfaringer op. I hvert fald er det min hensigt med det allerførste at tage spørgsmålet om dette eksportudvalgs funktionstid, dets sammensætning og dets beføjelser op til nærmere drøftelse med fiskeriets hovedorganisationer.

Ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. A. C. Normann, efterlyste en nærmere redegørelse for, hvorfor fiskeeksporten regnedes at ville falde med et vist antal millioner i 1950. Jeg må dèr henholde mig til de oplysninger, jeg gav under første behandling af lovforslaget i landstinget — der foreligger ikke nye oplysninger for mig —, men jeg må måske rette fortrykket til landstingets forhandlinger på sp. 266. Der findes en trykfejl. Der står 150 millioner i stedet for 160 millioner. Når dette rettes, stemmer det med den oplysning, at fiskeeksporten er faldet med ca. 30 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen fremdrog spørgsmålet om de svenske fiskeres landinger af fisk i forskellige danske havne. Jeg kan herom give den oplysning, at der fornylig, i begyndelsen af december, har været forhandlinger mellem fiskerimyndighederne i Danmark og Sverige, og at også dette spørgsmål, på min foranledning forøvrigt, har været genstand for drøftelser. Vi har fået den besked, at det er fra svensk side, man ønsker denne fordeling på de forskellige havne opretholdt.

Jeg håber med disse bemærkninger så nogenlunde at have svaret på, hvad der er fremført, og takker endnu en gang for velvillige udtalelser angående lovforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtages uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3559; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1420).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bollerup Madsen: Man har vist lov til at sige, at vi her står ved en milepæl i det nordiske samarbejde. Der har ikke før i vor tid foreligget et forslag af så stort et omfang til frivilligt samarbejde mellem de skandinaviske lande som det, vi skal behandle her. Det forekommer mig at være overordentlig glædeligt og opmuntrende, så meget mere som det sker i en tid, hvor der ikke er megen trost at hente i internationale forhold. Jeg vil derfor sige den højtærede minister for offentlige arbejder tak, fordi han så resolut greb til, få dage efter at han havde overtaget sit embede, og førte disse forhandlinger til afslutning. Men jeg må have lov at gå lidt videre. Jeg må også takke de foregående ministre, hr. Frede Nielsen og hr. Carl Petersen, for deres virksomhed under forberedelsen af denne sag. Det skete navnlig i det ærede medlem hr. Carl Petersens tid, og jeg ved fra mange samtaler og forhandlinger med det ærede medlem i den tid, at arbejdet undertiden voldte adskilligt hovedbrud; men det blev dog aldrig opgivet. Og der var flere, der måtte hjælpe til. Forhandlingerne har jo stået på længe, og når der var sten i vejen — og det var der ofte —, måtte man mobilisere både den tidligere statsminister hr. Hans Hedtoft og den tidligere finansminister hr. H. C. Hansen. De var altid villige til at tage en tårn og forhandle direkte med deres ministerkolleger i Norge og Sverige, og resultatet blev altid, at stenene blev fjernet.

Men der er også grund til at sige et par anerkendende ord om det embedsmandsudvalg og repræsentanterne for de private selskaber, som har virket for sagen i de flere år, den har stået på. Fra ingen af parterne tror jeg der har været forhandlet udfra bestræbelser efter at tilkæmpe sig særfordele for Danmark. Bestræbelserne har snarere gået ud på at vise en vis resignation for at opnå et reelt og loyalt resultat, hvorefter der kunne arbejdes de tre stater imellem, og på andet grundlag kan et sådant arbejde selvfølgelig heller ikke etableres. Hvem der har resigneret mest, er svært at sige, men jeg tror dog nok man tør antyde, at Sverige også i dette samarbejde har holdt linien efter forholdet 3—2—2. Sverige har under disse forhandlinger vist sig som en god storebror.

Hvad selve forslaget angår, vil jeg ikke sige så særligt meget, men henviser til det omdelte og til den klare redegørelse, den højtærede minister fremkom med ved sagens forelæggelse. Derimod vil jeg gerne sige